

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 478/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против тужене ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3442/21 од 16.12.2021. године, у седници већа од 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3442/21 од 16.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3442/21 од 16.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1669/20 од 28.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене основне зараде, за период од јула 2017. године закључно са јулом 2020. године, исплати месечне износе са законском затезном каматом, таксативно наведене у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђених до тражених износа, на име мање исплаћене основне зараде, за период од јуна 2017. године закључно са јулом 2020. године, са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3442/21 од 16.12.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, у делу којим је одбијен тужбени захтев и одређено да тужилац сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба поступка, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нема услова да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, предвиђено је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијана другостепена пресуда којом је правноснажно одбијен тужбени захтев који је за предмет имао потраживање тужиоца на име мање исплаћене основне зараде за период од јула 2017. године до јула 2020. године, уз образложење да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана применом Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ бр. 116/14), те Колективних уговора туженог и Споразума о основици за обрачун и исплату зарада за запослене код туженог, није противна судској пракси и израженим правним схватањима ревизијског суда.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер је побијана одлука у складу са одлукама Врховног касационог суда донетим у истој чињенично-правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Вредност предмета спора побијаног дела у конкретном случају износи 541.047,71 динар, односно 4.602,15 евра. Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела је испод захтеваног ревизијског цензуса, ревизија тужиоца је недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одбацио је ревизију тужиоца, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Марина Милановић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**